

GỬI SÚNG CHO TAO

Nguyễn Cung Thương, Sài Gòn, VN

Tao cụt một chân một tay,
Nhưng còn một tay
Viết thư giùm cho thằng mù hai mắt
Nghe nói ở xứ người chúng mày "cày" như trâu
Nhưng không quên đồng đội
Chia đũa cho chúng tao, như chia máu ngày nào
Tao cũng sốt cho mấy thằng bạn: phé binh Việt Cộng!
Chúng cũng què đui sứt mẻ như nhau
Bởi đảng của chúng bây giờ là lũ đầu trâu....

*Có điều tao không thể hiểu
Bao nhiêu năm qua
Chúng mày cứ mãi dấn dò
Thế giới văn minh, đừng làm gì bạo động
Liệu chúng mày có thể hoà hợp được không?
Vớ lũ kênh kênh hồ báo?
Những con thú cực kỳ giàu có
Mang "thẻ đỏ, tim đen"
Nợ Nga, sợ Tàu, lạy Mỹ
Vớ quan thầy cung cúc tận tụy
Quay về đàn áp dân đen
Chúng đóng đinh Jesus lần nữa
Bịt Miệng Cha, trói Phật, nhốt Sư quản lý chùa.*

Chúng tao lết lê trên thành phố Cáo Hồ
Nên biết rõ từng tên đại ác
Trên bàn tiệc máu xương dân tộc
Nhà hàng nào chúng cũng ăn nhậu
Bé gái nào cũng bị chúng mua trinh!
Chúng ta sẽ tia từng thằng
Đất nước cần nhiều "quốc táng"
Bớt đượ mạng thằng Cộng Sản nào
Thì địa ngục xã hội chủ nghĩa này
Còn có chút sáng láng hơn.

*Hãy gửi tiền cho những nhà tù
Để họ mở cửa nhà tù
Còn chúng tao là chiến sĩ
Hãy gửi về cho chúng tao vũ khí
Thằng cụt tay sẽ chỉ cho thằng mù mắt bám cò
Thằng còn chân sẽ cõng thằng què quặt
Trận chiến sau cùng này sẽ không có Dương Văn Minh.*

Nguyễn Cung Thương, Sài Gòn, VN

QUÀ GỎI CHO ANH

(Đáp bài "GỎI SÚNG CHO TAO" của Chiến Sĩ Nguyễn Cung Thương -Việt Nam)

Anh Nguyễn Cung Thương ơi
Đọc thơ anh mà tôi bật khóc
Bởi những lời thơ trào ra từ tim, từ óc
Hiếm hoi hơn châu ngọc

Nhưng lại sắc như dao
Anh nhắn bạn rằng: "Gỏi Súng Cho Tao!"
Bởi anh thấy Việt Nam hơn tám chục triệu đồng bào
Đang khốn cùng dưới bàn tay ác quỷ

Anh cần súng vì anh là chiến sĩ
Yêu quê hương trong dũng cảm, tự hào...
Ôi, đó tiếng thơ hay lời sông núi thét gào
Mà mạnh hơn triệu lần phòng không, đại bác???

Và thơ đã hoá thân
Vượt ngoài vùng kiểm soát
Để biến thành quân hành, điệu nhạc
Làm muôn người, dòng nhiệt huyết trào dâng...

*

Anh chiến sĩ ơi
Từ đạo quê đau bởi lũ vô thần
Lần thứ nhất tôi được cười trong hân hoan mắt lệ
Tôi vẫn nghĩ rằng Việt Nam phải có ngày vượt qua
đâu bể
Và Đổng Đa sẽ thắm lại mùa Xuân
Nhưng tôi gỏi chi...
Vì thứ anh cần
Lại chưa hẳn đã là điều nhất thiết

Bởi thưa anh
KHÔNG SÚNG ĐẠN NÀO MẠNH HƠN LÒNG
DÂN ĐOÀN KẾT
KHÔNG BẠO LỰC NÀO XÓA ĐƯỢC NIỀM TIN
KHÔNG SỰ THẬT NÀO MÃI MÃI BỊ VUI QUÊN
VÌ KHI TÁM CHỤC TRIỆU NGƯỜI VIỆT NAM
ĐỒNG LOẠT VÙNG LÊN
THÌ BẠO QUYỀN SẼ TAN THÀNH BỤI ĐẤT

Quà gỏi anh ư?

MÓN QUÀ CẦN NHẤT
LÀ TRÁI TIM VIỆT NAM YÊU QUÊ HƯƠNG
NÔNG NÀN CHÂN THẬT
CỬA GIỐNG TIÊN RỒNG
CHỨA ĐẦY MÁU ĐỎ
CHỨA TÌNH NGƯỜI VIỆT NAM NGOAN
CƯỜNG GẮN BÓ
ĐỂ ANH TẶNG KHẮP BA MIỀN

*

Bởi đến lúc
Cán bộ, công an tỉnh giấc thụy miên
Quân đội, người tu, trí thức
Công nhân, đảng phái, sinh viên
Cùng dân lành toàn quốc
Đập tan bánh vẽ bùa mê
Cả những cán binh đảng thái họ về
Cũng đem mớ huy chương vất vào sọt rác

Và đến lúc

Người nắm tay người cất cao tiếng hát
Tiếng hát Tự Do, Hạnh Phúc, Nhân Quyền
Lá bùa bác Hồ sẽ chẳng còn thiêng
Đảng và đoàn cũng không còn âm hưởng
Những oan hồn từ lâu vất vương
Cũng cười vui trên cõi thiên đường

Đã đến rồi

Ngày hoàng đạo của quê hương
Ngày thực sự ấm no, công bằng hạnh phúc
Không đổ máu và không bằng bạo lực
Mà bằng đoàn kết, niềm tin
Bằng tám chục triệu con người có những trái tim
Như anh, kiên cường, bất khuất
Và yêu quê hương Việt Nam trung thành, chân
thật....

Phải không, anh Nguyễn Cung Thương?!

Ngô Minh Hằng
25/08/2007

Thưa anh Nguyễn Chính,

Bài này định gửi anh từ tuần trước, nhưng máy bị "kẹt".

Chúc anh chóng khỏe.

Sài Gòn, 11/9/2007

Văn Quảng.

*Xin bà con bên đó phóng sinh chúng tôi!
Anh Cung Thương: "gởi súng cho tao!" (1)
Chị Ngô Minh Hằng: "xin gởi trái tim!" (2)*

*anh chị! Hằng Thương mến
thơ anh, thơ chị nấu chín nỗi đau tôi
nhưng mà,
tôi dị ứng súng đạn lấy gì chia cái anh đòi
tim tôi sợ đòn roi, quất như cau khô, làm sao theo chị?
Sài Gòn bụi bậm pha sơn phấn, lừa mị tương lai
Hà Nội ngọt ngạt, phấn nộ, cuộc hiếp dâm quá dài
thơ anh, thơ chị làm tôi mất ngủ
đêm thao thức, ngày thơ thẩn, tôi tự nhủ...
ba gói mì ủ trong túi cả tuần rồi
đến chỗ dân oan, vài chục người ngơ ngác, họ khác gì tôi
chợt trong đầu "đàn bò vào thành phố..."
tôi điên lên, quên sợ
ba gói mì đến tay họ, vượt bộn công an
khiếp như vừa quăng lựu đạn
ơ! tôi có gì vi phạm?*

*thưa anh Thương,
làm như tôi vừa chia thuốc nổ với những người tôi hằng thương hằng nhớ*

*thưa chị Hằng
hãy mua dùm tôi một rổ cau khô thật tốt
tháng 9 này tiền đình Liên Hiệp Quốc
trái tim chúng tôi đó, nắm cho chặt, xin chị giúp chúng tôi
từng quả một
ném thẳng vào mặt nó!
ném thẳng vào mặt nó!
xin bà con bên đó
mỗi người một quả! phóng sinh chúng tôi! phóng sinh chúng tôi!*

triệu trái tim ở nhà sẽ cười trói mở ra đón mặt trời
mùa tự phát! mùa tự phát!
không cần xe tăng tàu bò cho ngày toàn dân ca hát
cả nước vũ trang: mỗi nắm tay là súng, mỗi trái tim là đạn
đồng loạt xông trận: những vòng tay ngập hoa tươi, những nụ cười tràn nước mắt, ngày vui!
bà con ơi! trong ngoài đồng khởi!

Sài Gòn, ngày 3/9/2007
Văn Quảng

Tái bút:

xin gửi riêng Cung Thương
hãy dành máu, dành đạn
sẽ có ngày tôi công, anh bắn
khi tổ quốc phát lệnh: Bản Giốc! (3)

(1) Bài thơ "Gửi Súng Cho Tao" của thương phé binh Nguyễn Cung Thương
<http://www.vietvusa.com/RelativesDetail.aspx?NewsID=1378>

(2) Bài thơ "Gửi Quà Cho Anh" của nhà thơ Ngô Minh Hằng
<http://www.nguoi-viet.com/absolutenm/anmviewer.asp?a=65126&z=12>

(3) Cảm tưởng của người phổ biến: Theo thông lệ, một bài thơ được gửi đi, quyền hiểu tùy thuộc mỗi người đọc. Qua bài thơ này, ta thấy tác giả mong muốn mọi người biểu dương tình yêu quê hương dân tộc, sức mạnh quân chủng một cách tương đối ôn hòa bất bạo động. Vũ khí mà tác giả chủ trương chỉ là: "mỗi nắm tay là súng, mỗi trái tim là đạn". Tuy nhiên người làm thơ cũng biểu lộ lòng căm phẫn tột độ của đồng bào đối với kẻ cầm đầu bè lũ cai trị độc ác, ức hiếp người dân đến tận xương tủy bằng một hành động biểu trưng: "tùng quả một, ném thẳng vào mặt nó!". Tác giả chỉ chấp nhận bạo lực súng đạn khi cần phải chống lại ngoại bang để bảo vệ lãnh thổ, "khi tổ quốc phát lệnh: Bản Giốc!"

Nguồn: E-mail via Internet